

V oblastech koncepčního řízení a pedagogického vedení středních škol nebyly mezi gymnázii a středními odbornými školami významnější rozdíly. Vedení škol se nejlépe dařila spolupráce s vnějšími partnery. Ředitelé středních škol byli rovněž úspěšní při aktivním vytváření zdravého školního klimatu, v péči o dobré vzájemné vztahy mezi učiteli, žáky a jejich zákonnými zástupci a až na výjimky se dobře dařilo ředitelům ve školách vytvářet vstřícné a bezpečné podmínky pro žáky, jejich rodiče a zaměstnance. Naopak vedení škol nevěnovalo dostatečnou pozornost pravidelnému monitoringu a vyhodnocování práce školy a poměrně velký počet ředitelů nedokázal přijmout ke zjištěným nedostatkům účinná opatření. Časté problémy měli ředitelé středních škol se zajištěním optimálních personálních podmínek pro vzdělávání, což částečně souvisí se současnou personální situací ve středních školách, a problematická byla v poměrně velkém počtu škol podpora profesního rozvoje pedagogů, účinná podpora začínajících učitelů a vytváření podmínek pro vzájemnou výměnu pedagogických zkušeností. V gymnáziích i středních odborných školách nevěnovali ředitelé škol v oblasti sledování kvality vzdělávacího procesu dostatečnou pozornost účinné a pravidelné kontrolní a hospitační činnosti a také se zde rovněž projevila nízká efektivita přijímaných opatření ke zlepšení stavu. Některé školy také nepracují s výsledky vzdělávání žáků systematicky, neprovádí jejich analýzu v průběhu vzdělávání žáků a zejména při jeho ukončování maturitní zkouškou. Nepřijímají účinná opatření ke zlepšování výsledků vzdělávání žáků nebo u uskutečňovaných opatření nevyhodnocují jejich účinnost. Výsledky žáků v průběhu jejich vzdělávání v těchto školách neodpovídají výsledkům při ukončování vzdělávání, koncepční dokumenty mnohdy v těchto školách nereagují na neúspěšnost žáků ve vzdělávání nebo na trendy ve vzdělávání.

Slabou stránkou především ve středních odborných školách bylo nestanovení kritérií k přijetí uchazečů ke vzdělávání.

Mezi slabé stránky patřily mnohdy nedostatečné prostorové a materiální podmínky a zvláště ve středních odborných školách nestanovení kritérií k přijetí žáků. Další problematickou oblastí, které vedení ve středních školách nevěnovalo náležitou pozornost, byl školní vzdělávací program, který nereflektoval v poměrně velkém podílu škol koncepční plánování a plánovaný strategický rozvoj, nebyl v souladu s kurikulárními dokumenty a obsahově byl často nesrozumitelný jak pro samotné učitele, tak i pro další aktéry ve vzdělávání.

Pouze výjimečně (1,4 % hodnocených škol) nevykonávaly střední školy svou činnost v rozsahu zápisu do školského rejstříku.

V oblasti péče o naplňování potřeb učitelů a jejich profesního rozvoje ze strany ředitelů škol byly v naprosté většině škol využívány plány DVPP, které vedení škol většinou vytváří i ve spolupráci s jednotlivými učiteli. Plány osobního profesního rozvoje každého učitele jsou však k naplňování potřeb konkrétních učitelů využívány pouze v malé míře (11,8 % škol) a stejně tak je učitelům v malé míře poskytována zpětná vazba, jak se absolvované další vzdělávání projevilo ve výuce (29,4 % škol). Sledování a vyhodnocování potřeb učitelů v souladu s potřebami školy sice probíhalo ve více než polovině středních škol, ale i v této oblasti je značný prostor pro zlepšování.

V rámci koncepčního zajištění rovných příležitostí ke vzdělávání realizuje bezmála 60 % hodnocených středních škol systém vlastních podpůrných aktivit na základě znalosti a vyhodnocení složení žáků a jejich potřeb. Zbývající školy většinou neměly promyšlený vlastní systém podpory, nicméně v těchto školách byla organizována jedna nebo více podpůrných aktivit, které vycházely z aktuálních potřeb školy nebo poptávky rodičů a žáků. Žádné podpůrné aktivity neprovádělo 6,6 % škol. Ve školách byly již tradičně nejčastěji využívány možnosti konzultací s učiteli po vyučování, doučování po škole, možnost vypracovat si domácí úkoly ve škole a organizace aktivit pro rodiče žáků nad rámec třídních schůzek. Aktivity na podporu funkčních gramotností u žáků nebo na podporu strategií učení byly ve školách využívány v zanedbatelné míře. Školy převážně respektovaly v oblasti rovného přístupu ke vzdělávání právní předpisy.

